

УДК 338

Коваленко Н.-ст. гр. О-31

Гусятинський коледж Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ НАСЛІДКИ ПРОВЕДЕННЯ ПЕНСІЙНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

Науковий керівник: Коча Т.І.

Сьогодні одна з найбільш актуальних тем, що обговорює суспільство – це проведення пенсійної реформи в Україні. Про те що потрібно проводити реформи ні в кого сумніви немає.

Рівень життя пенсіонерів в Україні сьогодні перебуває на критично низькому рівні, що пов'язано з рядом об'єктивних та суб'єктивних причин.

Варто лише зазначити, що мінімальний розмір пенсії з 1 жовтня 2012 р. становить 822 грн. Така сума є вкрай низькою, адже, за розрахунками аналітиків, мінімальний споживчий кошик українця має вартість близько 1500 грн. Отже, сьогодні пенсійне забезпечення в Україні не виконує своїх функцій. Це пояснюється старінням нації та економічними проблемами в державі.

Так, у 2009 р. дефіцит Пенсійного фонду України (ПФУ) становив 30 млрд. грн., у 2010 р. – 26,6 млрд. грн., у 2011 р. – 19,5 млрд. грн.

Пенсійний вік в Україні залишався незмінним з 1928 року. За цей час очікувана тривалість життя населення зросла із 45 до 69 років. Україна демографічно характеризується «старіючим населенням», що обумовлює динамічне погіршення співвідношення між громадянами працездатного і непрацездатного віку.

В Україні 13,7 мільйона пенсіонерів. Зараз на 88 пенсіонерів припадає 100 осіб, які сплачують пенсійні внески, а в 2025 році 1 працюючий утримуватиме 1 пенсіонера, а в 2050 році 125 пенсіонерів на 100 працюючих.

Економічно та соціально неефективний стан пенсійної системи свідчить про необхідність проведення пенсійної реформи в Україні.

Пенсійну реформу в Україні було розпочато з 1 жовтня 2011 року з прийняттям Закону України «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи».

Головною метою пенсійної реформи є:
забезпечити справедливу систему розподілу пенсійних коштів;
створити для людей можливість накопичувати максимальний розмір пенсії, виходячи із власних доходів;
стабілізувати пенсійну систему та гарантувати виплати пенсій на довгострокову перспективу;
стабілізувати фінансовий стан державного бюджету;
ліквідувати надмірний розрив у розмірах пенсій із солідарної системи.

Отже, пенсійна реформа в Україні не є примхою чи вимогою, а викликана зміною багатьох факторів, порівняно з минулим. Безумовно, реформу потрібно впроваджувати поступово та рівномірно. Завдяки введенню тривірневої системи, кожен громадянин зможе самостійно забезпечувати свою старість та не надіятись на мізерні допомоги від держави. Тому не зважаючи на численні протести, пенсійна реформа є одним важливих кроків реформування застарілого радянського світогляду та переходу на більш розвинений рівень.